A°. 1843. N°. 66.

DONDERDAG DEN 17den AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 15 *Augustus* 1843.

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal, van den 14den dezer maand, No. 1020, is tot *Landdrost* van het Nederdistrict *Nickerie* benoemd: de Heer J. D. CROL.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. de VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 15 *Augustus* 1843.

Alzoo de Eigenaresse van de Plantagie *Fredericisgift*, gelegen aan de rivier *Saramacca*, zich aan het Gouvernement heeft geadresseerd, met verzoek om den Slaaf *Fredrik*, van den naam van opgemelde Plantagie af- op dien van Plantagie *l'Esperance*, te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, in de gelegenheid gesteld om uiterlijk binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentien aanteekening ter Gouvernements Secretarij te doen.

De Gouvernements Secretaris,
(23175) G. S. de VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN

INNENGEKOMEN.

Den 12den, de Nd. Am. Brik Koseinsko, Kapt. C. Saunders, van Boston, hebbende 35 dagen reis; Passagiers: de Heeren A. Christie en J. Hijscht.

Den 15den, de Nd. Am. Brik Hellespont, Kapt. John Parsons, van Welmington, laatst van Madera, hebbende 18 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 10den, het Schip de Goede Vrede, Kapt. C. Zaal, naar Amsterdam; lading: 466 vaten Suiker.

(Op 's Lands Etablissement van Houtvelling aan de rivier *Coppename*:)

Den 11den, het Engelsche Brigantijn Schip Relief, Kapt. E. Man, naar Barbados, geladen met 55 balken, te zamen metende 1531½ kubiek voeten en 10 Molenwieken; diverse Houtsoorten, als: Bolletrie, Groenhart, Locus en Purperhart, benevens 200 bossen Bananen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 22 *Junij.*

Men las dezer dagen in het *Journal des Débats*:

» Wij hebben voor ons liggen een' bijzonderen brief, geschreven door een Engelsch officier, die zich tegenwoordig in Ierland bevindt.

» De schrijver treedt nog al in bijzonderheden over den staat van zaken in dat gedeelte van het Britsche rijk. Als Engelschman en tot de Anglicaansche kerk behoorende, is hij tegen de intrekking der Unie en betoont hij ook weinig genegenheid voor O'Connell en deszelfs vrienden; maar hij erkent, dat Ierland over wezenlijke grieven klaagt, dat de ellende er in sommige distrikten waarlijk verschrikkelijk is, dat de katholijken er *een weinig te veel veracht en mishandeld worden* en dat, zoo het gouvernement niet eenigen wijzen maatregel neemt, er onfeilbaar eer er twee of drie jaren om zijn, een geweldige schok zal plaats grijpen. Hij voegt er bij, dat hij en vele anderen den moed niet zouden hebben, het staal tegen een zoo diep ongelukkig volk te trekken.

» Er zijn vele gezinnen, zegt de schrijver van den brief, waarvan de leden hun leven lang nimmer vleesch hebben geproefd, en men vindt er katholijke priesters, die zoo arm zijn dat het hun aan de middelen ontbreekt, om zich, ook zelfs in den barren winter, van kousen te voorzien. Hij erkent dat deze ellende der Iersche geestelijkheid een droevige tegenhanger is van de weelde, die door de meeste protestantsche bisschoppen wordt ten toon gespreid, en dat het billijk zoude zijn, dat aan de Iersche geestelijken een voegzaam aandeel werd toegekend in de belastingen, die door de katholijken, ten behoeve der protestantsche kerk worden opgebragt. Vele der Anglicaansche leeraars hebben nimmer den voet gezet in de Iersche dorpen, uit welke zij de tienden trekken. In het kort, de schrijver van den brief is van gevoelen dat de toestand zeer hagchelijk is en dat maar al te veel leden van het parlement zich omtrent denzelven verblinden.

— Eene bende landloopers, als vrouwen verkleed, onder den naam van Rebecca en hare dochters bekend, doorloopt het prinsdom Wallis en bedrijft veel kwaad. Dezelve vernielde onder anderen overal de tolhekken, en heeft Vrijdag avond de bureaux van Llanfihangel, bij Saint-Clear, in brand gestoken. De brand heeft zich aan het bosch van den heer Powell medegedeeld en een gedeelte in de asch gelegd. Eene belooning van 150 pond st. is beloofd aan de gevangenneming van die bende.

De Kanselier van Ierland, Inspecteur van het Krankzinnigen-Huis.

Men weet dat O'Connell veelal tot gewoonte heeft, zijne aanspraken aan het volk met het een of ander koddig verhaal op te vrolijken; en nog onlangs vergastte hij zijne toehoorders op het volgende.

» Het is u bekend, dat onze kanselier, Lord Sugden, behebt is met de zucht om alles met eigen oog te inspecteeren. Zoo was er, nu eenigen tijd geleden, door hem eene afspraak met den procureur-generaal en met den commissaris voor de gasthuizen gemaakt, om een onverwacht bezoek te doen in het door doctor Duncan te Dublin gehouden wordend krankzinnigenhuis.

» Het toeval wilde, dat de eigenaar dier inrigting juist dien eigen dag verwachtend was een' kranke van zeer goede familie, wiens eenig punt van gekheid hierin bestond, van zich steeds bekleed te wanen met de hoogste regterlijke- of staatswaardigheden, maar die voor het overige volmaakt zijn gezond verstand bezat. De doctor was verzocht geworden, bij het ontvangen van zijnen nieuwen patient met de meest mogelijke omzigtigheid te werk te gaan. Toen nu de doctor Lord Sugden en den doctor-commissaris voor zijne inrigting uit een rijtuig zag stappen, stelde hij zich dadelijk in het hoofd, en zelfs deed hij Lord Sugden de eer van er dezen bij voorkeur voor te houden, dat een van beide de bedoelde patient moest zijn. Hij wist hem behendig van zijnen reisgenoot te scheiden, en geleidde hem in eene zaal, waarin zich oppassers bevonden, gereed om hem, mogt de nood zulks vorderen, dadelijk de sterke hand te leenen.

» Is de procureur-generaal nog niet aangekomen?" vroeg de kanselier. De Heer Duncan, die geen prokureur-generaal verwachtte, begreep zijn patient maar te moeten voorthelpen en gaf ten antwoord, dat hij wel zoo dadelijk zou komen — » Het is vreemd", zei Lord Sugden, glimlagchend, » dat de Heer procureur-generaal zich niet het eerst ter afgesproken plaatse bevindt; ik zal hem dan maar in den tuin gaan afwachten." — » Dat zal niet gaan, gij kunt deze zaal niet verlaten, hernam de doctor." » En waarom niet?" — » Dat zal ik u later wel eens ophelderen." — » Maar, Mijnheer, gij voert een' zeer zonderlingen toon; weet dat ik de kanselier ben."

» De kanselier! hernam de doctor, ja, dat dacht ik wel; wij hebben er hier reeds vijf of zes van die kanseliers van Engeland en van Ierland, het zijn lammeren van menschen; gij zult kennis met hen maken."

» Dit zonderling, op een misverstand berustend gesprek had welligt nog lang kunnen duren, zoo de doctor-commissaris niet ware binnen getreden, zeggende: » Mijlord, de prokureur-generaal is aangekomen, wij kunnen onze inspectie beginnen."

Doctor Duncan, geheel terneêrgeslagen over zijne misvatting, verdiepte zich in eenen vloed van verschooningen, die Lord Sugden, ofschoon inwendig boos, zich den schijn gaf, van aan te nemen."

meenschappelijken Boedel en nagelatene Huisvrouw MARIA HENRIETTA JACOBA WEIJGANDT, publiekelijk door den Vendumeester S. A. C. FLU, doen verkoopen:

De *GOEDEREN* gevonden in opgemelden Boedel, bestaande in LIJFSKLEEDEREN, MEUBILAIRE- en andere GOEDEREN, PROVISIEN en de Slavin genaamd *Nanette*.

Paramaribo, den 15 *Augustus* 1843.
C. KAERSENHOUT,
2de Commies.

(21224) Op heden trof ons een gevoelige slag, door het overlijden van onzen geachten Broeder en Behuwd-Broeder, den Heer JOHAN BERNHARD HENDRIK POHL, in den ouderdom van *negen en dertig* jaren en *zes* maanden; en geven wij bij deze kennis aan vrienden en bekenden, ons ten volle overtuigd houdende van hunne deelneming.

Paramaribo, den 9 *Augustus* 1843.
L. POHL,
Mede voor mijne Zuster, Broeders en Behuwd-Broeder.

(23174) Wordt bij inschrijving te Koop aangeboden van Plantaadje *Twijfelachtig*:

Zeventien Balen schoone heele KOFFIJ, liggende op genoemde Plantaadje.

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen ten Kantore van den *eerst* ondergeteekende, tot Maandag den 21sten dezer, des morgens om 9 ure, alwaar dezelve alsdan zullen worden geopend; liggende het monster der *Koffij* aldaar ter bezigtiging.

De Kooper zal gehouden zijn de Koffij voor eigene rekening en risico aftehalen, en voor elke ledige Zak te restitueren *f* 1-20.

Paramaribo, den 16 *Augustus* 1843.
H. A. TIRION qq.
J. FROUIN qq.

(22521) Wordt bij inschrijving voor *gereed Geld*, te koop aangeboden:

Twee en Dertig vaten SUIKER, van Plantaadje *Rac à Rac* ⅜ aandeelen Erven ABM. VAN DE LANDE.

Inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot aanstaande Maandag den 21sten dezer, des morgens om 10 uren, ten huize van den Heer J. GISIUS, alswanneer dezelven zullen worden geopend en het hoogste bod, mits goedgekeurd, worden aangenomen.

Plant. *Tout lui faut*, 16 *Augustus* 1843.
A. VAN VELZEN qq. c. s.

(23117) SEQUESTERS in de Plantaadje *Frederikslust* 2/5 aandeelen, bieden bij publieke inschrijving, te koop aan:

15 Balen schoone Sea Islands } KATOEN.
en
5 dito dito ordinaire

De inschrijvings-billetten zullen aangenomen worden tot Dingsdag den 22sten dezer, des morgens ten *negen* ure, ter Griffie van het Geregtshof, (alwaar de monsters ter *visie* liggen) en alsdan worden geopend ten overstaan van Heeren Gecommitteerden uit den Hove.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Katoen onmiddelijk na de toewijzing, aan den Kooper worden afgeleverd.

Paramaribo den 16 *Augustus* 1843.

(23114) Over zes weken, dag en datum nader te bepalen, zal door den Vendumeester ALEX. SALOMONS worden verkocht:

Het *HUIS* en *ERF*, aan de *Mangden Straat*, La C. No 80; — en

Het *HUIS* en daaropstaande *GEBOUWEN*, gelegen aan de *Hof Straat*, La. D. No. 144; aankomende den Boedel wijlen A. H. BRAAM.

Paramaribo, den 16 *Augustus* 1843.
R. H. BRAAM qq.

(23118) Bristolsche SUIKERKALK in potten en *KOFFIJZAKKEN*, verkrijgbaar bij

DE JONGE & Co.

J. G. KRAMER

heeft per Kapt S NIELSEN ontvangen:

Nieuwe AARDAPPELEN, best Princesse BIER, AZIJN, etc., etc.

En in voorraad:

Allerhande GOEDEREN, tot eenen geassorteerden Winkel behoorende. (23173)

Programma

EENER GROOTE

SOIRÉE

Vocale et Instrumentale;

TE GEVEN DOOR

G. F. SOMMER,

in het lokaal van het Tooneel-Genootschap THALIA, op

HEDEN, DEN 17 AUGUSTUS 1843.

Eerste Deel.

1o. Ouverture.

2o. Aria uit *le Chalet* van ADAM; geaccompagneerd door een' Liefhebber, gezongen door den Concertgever.

3o. Variatiën voor de Fluit van BÖHM; door een' Liefhebber.

4o. Fantaisie voor de Viool van KALLIWODA; door M. H. Pos.

5o. Vocaal Quartet, door H H. Liefhebbers.

6o. Groote Variatiën op de Marsch van *Alexander I*, voor de Piano, van MOSCHELES; door den Concertgever.

Tweede Deel.

1o. Ouverture.

2o. Duet uit *Belisario* van DONIZETTI: geaccompagneerd door een' Liefhebber, gezongen door een' Liefhebber en den Concertgever.

3o. Variatiën van DE BERIOT voor de Viool; door M. H. Pos.

4o. Romance uit *das Nachtlager in Granada* van C. KREUTZER; gezongen door den Concertgever.

5o. Variatiën Concertante voor Piano en Fluit van TULOU en HERZ: door een' Liefhebber en den Concertgever.

6o. Koor uit *Norma*; door H. H. Liefhebbers.

Aanvang precies ten half acht ure.

De Entrée-Billetten zullen op Heden, in het bovengenoemd lokaal verkrijgbaar zijn. (23172)

Mengelwerk.

De schrandere Boer.

De oude Frits ontmoette op eene morgenwandeling in de nabijheid van Sanssouci eenen landman, die zijnen arbeid op den akker verlevendigde onder het opzingen van het welbekende Duitsche lied: *Wer nun der lieben Gott.* De koning hield hem staande, en bond met hem een gesprek aan over den landbouw, en stond verbaasd over den diepen blik, welken de man toonde in zijn vak geworpen te hebben. Na velerlei gevraagd te hebben, leide hij hem ook deze vraag voor:

»Hoe veel verdient gij daags?"

»Sire, acht grosschen."

»Daar zult gij niet te breed mede uitkomen."

»Het is mogelijk, maar ik ben toch met mijn daggeld tevreden; want ik heb er niet alleen genoeg aan, om met eere met mijn gezin te leven; maar ik doe er ook oude schuld mede af, en zet er daarenboven kapitaal van op intrest."

»Zoo! — dit vat ik niet — verklaar u nader."

»Wel Sire! ik heb met mijne vrouw en zes kinderen het brood: wat zoude ik meer wenschen? Ik onderhoud mijn braven vader: dit is voldoening van oude schuld. Ik heb mijne jongens lezen en schrijven doen leeren, en nu moeten zij de hand mede uitsteken; opdat zij, als ik niet meer kan, op hunne beurt de kost voor mij verdienen."

»Bravo! een goed raadsel, maar een spitsboef zijt ge, indien ge het aan een ander oplost, voor dat gij mijn aangezigt ziet."

Met deze vriendelijke bedreiging verliet de koning den boer, en keerde welgemoed naar zijn hof terug. Onverwijld ontbood hij zijne ministers in zijn kabinet, beklaagde zich over de hoog opgevoerde staatsuitgaven, en beduide hun, dat hij iemand gevonden had, die het zuinigheids-stelsel zoo in den grond verstond, dat hij van een dagelijks inkomen van acht grosschen met een talrijk gezin leefde, en niet alleen dit, maar dat hij er ook oude schuld van afloste, en kapitaal op intrest zettede. »Hebt de goedheid, zoo eindigde hij, van mij, morgen dit problema op te lossen, anders; — kies ik mijne maatregelen, — ik heb althans een minister van financien."

Zij vertrokken.

De ministers waren met dit koninklijk vraagstuk niet zeer gesticht. Men was het onderling eens, dat Z. M. den een of anderen snaak had ontmoet, die er hem op vergast had, en dat hij zich nu ten hunnen koste eens wilde vermaken. Uren lang pijnigde men zich af om eene geschikte oplossing te vinden, doch de eene poging na de andere liep vruchteloos af.

Eindelijk sloeg een hunner voor te onderzoeken, waar de koning zich in het morgenuur mogt opgehouden hebben, en, dewijl er niets anders overschoot, werd dit voorstel toegejuicht, en de voorsteller gekozen om in stilte op verkenning uittegaan.

Na veel omzwerven en ondervragen gelukte het eindelijk den bijkans wanhopigen minister een man te vinden, die het ten minste niet ontkende den koning gezien en met hem gesproken te hebben.

»Hebt gij ook Z. M. een middel aangewezen, wat men al van een daggeld van acht grosschen kan doen?"

»Dat kan wel zijn."

»Waarin bestaat het?"

»Dat mag ik niemand zeggen, voor dat ik het aangezigt des konings zie."

»Is het anders niet, — hier zijn er wel twintig, ze zijn voor u, — bezie ze goed. Nu zeg op! niemand zal te weten komen, dat gij het mij hebt toevertrouwd."

De boer voor den glans van twintig fredr. d'ors niet bestand, gaf de oplossing, en — de ministers waren gered.

Blijmoedig wachtte de koning in zijn kabinet zijne staatsdienaars op, in de hoop van in hunne onwetendheid te zullen lagchen.

Toen de staatsraad gezeten was, werd het raadsel nog eens met plegtigen ernst herhaald, en de minister van finantien antwoordde met een effen gelaat: »Sire! wat U. M. vraagt, is dan alleen mogelijk, ingeval een huisvader de toring weet te zetten naar de nering, en daarbij zijne ouders onderhoudt, en zijne kinderen alzoo opleidt, dat zij, op zijn ouden dag, hem gelijken pligt bewijzen."

»Had gij met mijn kalf niet geploegd, gij zoudt mijn raadsel niet geraden hebben."

Meer kon de koning niet uitbrengen, zoo vergramd was hij over zijne teleurstelling. Aanstonds verliet hij hen, en spoedde zich naar den landman, wien hij bijkans verwoed te gemoet voerde:

»Heb ik u niet gezegd, dat gij een spitsboef waart, indien gij iemand uw raadsel oplostet, voor dat gij mijn aangezigt zaagt?"

»Wiens aangezigt is dit?" vroeg de boer, terwijl hij flegmatiek den koning een fredrik d'or voor oogen hield.

»Kerel! gij weet zelfs van mijn aangezigt intrest te trekken; — daar zijn er nog vijf-en-twintig bij."

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.